

Ἡ ἐπίδρασις τοῦ ηλεκτρισμοῦ ἐπὶ τῶν ζώων. Ἐσχάτως ἐγένοντο ἐν Ἀμερικῇ πειράματα ηλεκτρισμοῦ ἐπὶ τῶν θηρίων, τῶν κεκλεισμένων ἐν θηριοτροφίῳ. Οἱ ἱπποπόταμοι ἐφάνησαν οὐδὲν αἰσθανθέντες ἐκ τῆς διελεύσεως τοῦ ηλεκτρικοῦ βεύματος, ἐνῶ τούναντιον οἱ πίθηκοι καὶ οἱ λύκοι ἐξηγριώθησαν καὶ ἤρχισαν νὰ ὀλολύζωσιν· οἱ ἐλέφαντες ἔδειξαν μεγάλην εὐχαρίστησιν καὶ ἐδώκεον τοὺς φίλακας τῶν. Τὰ πειράματα ταῦτα ἐγένοντο ἵνα ἐξακριβωθῇ ἡ ἐνέργεια τοῦ ηλεκτρισμοῦ ἐπὶ τῶν ζώων καὶ χρησιμοποιοῦνθῇ ἴσως ὡς δαμαστήριος αὐτῶν δύναμις.

Ἀπεφασίσθη ἡ ἴδρυσις μνημείου τοῦ μουσικοῦ Μένδελσον ἐν Λειψίᾳ. Ἡ δαπάνη αὐτοῦ ὑπελογίσθη εἰς 25 χιλιάδας μάρκων, ἐκ τῶν ὁποίων τὰς 5 χιλιάδας κατέβαλεν ἡ πόλις τῆς Λειψείας.

Συνοικέσιον δοκτόρων. Ἐν Παρισίοις συνεζεύχθησαν εἰς γάμου κοινωνίαν εἰς διδάκτωρ μετὰ μιᾶς διδάκτορος. Ὁ γαμβρὸς ἦτο ὁ κύριος Δρ. Jacques Vertillon, διευθυντὴς τοῦ ἐν Παρισίοις στατιστικοῦ γραφείου, ἡ δὲ νύμφη ἡ Ῥωσὶς δεσποινὶς Schultz, ἥτις τὸ παρελθὸν ἔτος ἔλαβε τὸ διδακτορικὸν δίπλωμα.

Παράστασις τῶν „Πέρσων“ τοῦ Αἰσχύλου ἐν Βερολίῳ. Οἱ „Πέρσαι“ τοῦ Αἰσχύλου, τὸ ὁποῖον δρῆμα παρεστάθη ὡς γνωστὸν κατὰ πρώτην φορὰν πρὸ δύο καὶ ἐπένεινα χιλιετηρίδων (472 π. Χ.) ἐν Ἀθῆναις, παρεστάθη ἔσχατως, τῇ 21. καὶ 23. νοεμβρίου, ἐν Βερολίῳ, ἐν γερμανικῇ μεταφράσει, ὑπὸ Γερμανῶν ἡθοποιῶν μὲ ἀρχαίας ἑλληνικὰς στολὰς. Κατὰ τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους πρῶτος ὁ Γερμανὸς φιλόλογος Köchly, ὅστις μετέφρασε καὶ ἐπεξεργάσθη τοὺς „Πέρσας“ καὶ συνεπλήρωσε τὸ ἐλλεῖπον τέλος αὐτῶν, ἐξέφρασεν ἐπανειλημμένως τὸν πόνον του νὰ ἴδῃ τὴν ἐν τῇ σκηνῇ ἀνάστασιν τοῦ δράματος τούτου καὶ τὴν μελοποίησιν αὐτοῦ δι' ἀναλόγου καὶ καταλλήλου μουσικῆς. Τὴν ποθητὴν ταύτην ἀνάστασιν τῶν ἐώρτασαν οἱ „Πέρσαι“ πρὸ ὀκταετίας παρασταθέντες ἐν Βερολίῳ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διδάσκου, ὅς οὐ καὶ τῶρα παρεστάθησαν, καὶ μελοποιηθέντες ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος τοῦ Μάινινγκεν, ὅστις καὶ ἀφιέρωσε τὸ ἔργον του τοῦτο εἰς τὴν μνήμην τοῦ διδασκάλου του Köchly.

Μουσεῖον τοῦ Βίσμαρκ. Τὸ Βερολίον προσεχῶς θὰ πλουτισθῇ κατὰ ἐν νέον μουσεῖον, ὅπερ θὰ περιέχῃ πάντα τὰ πρὸς τὸν Βίσμαρκ σχετικὰ ἀντικείμενα (συγγραμματα, ποιήματα, εἰκόνας κτλ.) Ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἤρξαντο αἱ συλλογαὶ τῶν μνημείων τούτων καὶ αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι πρὸς ἴδρυσιν τοῦ Βισμαρκείου μουσείου. Μέχρι τοῦδε συνελέχθησαν ὑπὸ τῶν θαυμαστῶν καὶ λατρευτῶν τοῦ Βίσμαρκ πάντα τὰ περὶ αὐτοῦ ὑπάρχοντα δημοσιεύματα, συγγραμματα, ποιήματα προσωπογραφίαι ἐκ διαφόρων ἐποχῶν καὶ πλείστα ἄλλα ἀντικείμενα ὅπως δὴποτε σχετιζόμενα πρὸς τὸν πρίγκηπα Βίσμαρκ, εἶναι δὲ κατατεθειμένα ἱκανὰ χρηματικὰ κεφάλαια πρὸς πλουτισμὸν καὶ τελειοποίησιν τοῦ μουσείου τούτου. Ἡ ἐπίσημος ἑναρξίς τοῦ μουσείου θὰ γείνη τῇ 1. ἀπριλίου 1890 (τῇ 75ῃ ἐπετείῳ ἐορτῇ τῶν γενεθλίων τοῦ Ἀρχικαγκελαρίου).

Τὸ ὑπὸ τοῦ Μότσαρτ ἰδιοχειρῶς γραφὲν γενικὸν διάγραμμα (Partitur) τοῦ Don Juan εὐρίσκεται ἤδη ἐν Παρισίοις ἐν τῇ κατοχῇ τῆς διαστήμου ἀοιδοῦ Mm. Viardot-Garcia, ἥτις ἀνεκοίνωσε πρὸ τινος τῷ ὑπουργῷ τῆς δημ. Ἐκπαιδεύσεως ἐν Γαλλίᾳ, ὅτι ἐν τῇ διαθήκῃ της κληροδοτεῖ τὸ ἐν λόγῳ μουσικὸν αὐτόγραφον τοῦ Μότσαρτ εἰς τῆς βιβλιοθήκην τῆς ἐν Παρισίοις μουσικῆς σχολῆς. Τὸ ἔργον τοῦτο συνίσταται ἐκ πολλῶν μικρῶν φυλλαδίων, δεδεμένων διὰ περγαμνῆς. Ἡ γραφὴ εἶνε στερεὰ καὶ σαφής, σπανιώτατα δὲ ἀπαντᾷ χωρία διαγεγραμμένα.

Ἡ ἀκοὴ τῶν νεογνῶν παιδίων. Περὶ τοῦ θέματος τούτου ἀνέγνω ἔσχατως ὁ γερμανὸς καθηγητὴς Δρ. Ἰούλιος Böhe ἐνώπιον πολυπληθεῶς ἀκροατηρίου ἰδίαν αὐτοῦ πραγματείαν λίαν ἐνδιαφέρουσαν, ἐξ ἧς ἐρανιζόμεθα ἐνταῦθα τὰ ἑξῆς: Τὰ νεογνήντα παιδιά στεροῦνται παντελῶς τῆς αἰσθήσεως τῆς ἀκοῆς. Αἱ ψυχικαὶ λειτουργίαι, οἷαι τὸ ὄρᾶν, τὸ ἀκούειν,

τὸ ὁμιλεῖν κτλ. τελοῦνται διὰ τοῦ ἐγκεφάλου, ὁ δὲ ἐγκέφαλος τῶν νεογνῶν παιδίων δὲν εἶνε εἰσέτι ἱκανὸς πρὸς τοιαύτην ἐνέργειαν. Πρὸς κτῆσιν τῆς ἱκανότητος ταύτης ἀπαιτεῖται ποιά τις ἀνάπτυξις καὶ ἀσκήσις, ἥτις μόνον σὺν τῷ χρόνῳ ἀποκτάται. Τὰ νεογνὰ παιδιά στεροῦνται τῆς ἀκοῆς, διότι οὕτε ὁ ἐγκέφαλος οὕτε τὸ ὄργανον τῆς ἀκοῆς εἶναι τοσοῦτον παρ' αὐτοῖς ἀνεπτυγμένα ὥστε νὰ δύνανται νὰ λειτουργήσωσιν. Εἶνε φυσικώτατον ὅτι παιδιά ἔχοντα μόλις ἐνδὲς μηνὸς ἡλικίαν δὲν ἀκούουσι, μόλις δὲ ἐν ἡλικίᾳ δύο ἢ καὶ τριῶν μηνῶν καθίστανται προσεκτικὰ εἰς ἰσχυρὸν τινα φῶφον ἢ ἤχον, ὡς λ. χ. εἰς τὸν ἤχον κώδωνος. Ὅταν τὸ βρέφος καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἡλικίαν τῶν τριῶν μηνῶν δὲν παρέχει εἰσέτι σημεῖα ἀκοῆς, τότε καταλαμβάνονται αἱ μητέρες ὑπὸ φοβερᾶς ἀνησυχίας φοβούμεναι μήπως τὰ τέκνα τῶν μείνωσι κωφάλαλα, διότι γνωρίζουσι καλῶς ὅτι ἡ ἄλλειψις τῆς ἀκοῆς εἶνε συνδεδεμένη μὲ τὴν ἄλλειψιν τοῦ λόγου.

Ἐπιβλαβεῖς ἐξωτερικαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς μητρὸς, νοσήματά τινα τῶν γονέων ἢ καὶ, κατὰ τὴν γνώμην ἱατρῶν τινῶν, ὁ γάμος μεταξὺ ὁμειμῶν, δύνανται ἐνίοτε νὰ ἐπηρεάσωσιν ἢ παρακωλύσωσιν τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὁργάνου τῆς ἀκοῆς παρὰ τῷ ἐμβρύῳ ἢ ἐκείνου τοῦ μέρους τοῦ ἐγκεφάλου, ὅπερ πρὸς τὴν λειτουργίαν τῆς ἀκοῆς εἶνε ἀπαραίτητον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ βρέφος γεννᾶται κωφάλαλον, ἐνῶ τὸ ἐξωτερικὸν αὐτοῦ οὐδὲ εἰς τὰς πλείστας περιπτώσεις εἶνε κανονικῶς ἐσχηματισμένον.

Ἄλλ', ὡς ἔρρηθῃ, καὶ ἐν τῇ κανονικῇ καταστάσει τὸ ὄργανον τῆς ἀκοῆς τοῦ νεογεννήτου παιδιοῦ δὲν εἶνε τοσοῦτον ἀνεπτυγμένον, ὥστε νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὸν ἐγκέφαλον τὰς ἡχηρὰς ἐντυπώσεις. Ἡ ἀνάπτυξις αὕτη προβαίνουσα ὁσημέραι συμπληροῦται καὶ γίνεται τελεία μόλις μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν τινῶν. Ὁ ἀκουστικὸς πόρος, ὅστις παρὰ τοῖς ἡβητέμοις περιβάλλεται ὑπὸ δακτύλων παρειῶν, συνίσταται παρὰ τοῖς νεογνοῖς ἐκ στενοῦ τινος, ὑπὸ δερμάτος περιβαλλομένου σωλήνος. Τὸ τύμπανον δὲ εἶνε πολλῶν παχύτερον καὶ ἤττον ἐλαστικὸν ἢ παρὰ τοῖς ἀνεπτυγμένοις παιδίοις, ἢ δὲ θέσις του εἶνε τοιαύτη, ὥστε δὲν δύνανται ὀλόκληρος ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ νὰ δέχεται τὰ ἡχηρὰ κύματα. Ἐκτὸς δὲ τούτου, το τυμπανόφρακτον καίλωμα τῶν βρεφῶν εἶνε πεπληρωμένον σιέλου, ὅστις πρέπει πρότερον ν' ἀπομυζήθῃ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὅπως ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ ἀναγκαίου ἀέρος.

Ἐκ τῶν διαφορῶν τούτων γίνεται εὐνόητον, ὅτι τὰ νεογνὰ ἐν γένει δὲν δύνανται νὰ ἀκούωσι καὶ ὅτι τὰ βρέφη μόλις περὶ τὰ τέλη τοῦ τρίτου μηνὸς τῆς ἡλικίας τῶν, πολλάκις δὲ καὶ βραδύτερον, καθίστανται προσεκτικὰ εἰς τοὺς ἰσχυροὺς ἤχους.

Καὶ πάλιν τὸ κάπνισμα. Ὑπὸ τινος ἐπόψεως τὸ καπνίζειν ὄχι μόνον δὲν βλάπτει ἀλλ' εἶνε καὶ πολὺ ὠφέλιμον. Ὁ ἱατρὸς Τασσινάρι ἐν Πισῇ τῆς Ἰταλίας ἐξήτασε τὴν ἐπενέργειαν τοῦ καπνοῦ ἐπὶ διαφόρων εἰδῶν βακτηριδίων καὶ ἐξήγαγε τὰ ἑξῆς παρίσματα ἐκ τῶν ἔρευνῶν του: Ὁ καπνὸς τῆς νικοτίνης ἔχει τὴν ιδιότητα, τινῶν μὲν εἰδῶν βακτηριδίων νὰ ἐπιβραδύνῃ τινῶν δὲ καὶ νὰ ἐμποδίσῃ ἐντελῶς τὴν ἀνάπτυξιν. Οὕτω λ. χ. ὁ καπνὸς μεγάλων τοιγάρων τῆς Βιργινίας ἐπιβραδύνει τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μὲν bacillus prodigiosus κατὰ 72 ὥρας, τοῦ δὲ staphylococcus aureus κατὰ 73 ὥρας, τοῦ δὲ βακτηριδίου τῆς φλογώσεως τοῦ σπληνὸς (τῶν ζώων) κατὰ 27 ὥρας. Τὰ βακτηρίδια τῆς χολέρας διετέλουν ἐπηρεαζόμενα ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν ὑπὸ τοῦ καπνοῦ ἐπὶ 130 ὥρας καὶ ἐπέκεινα, τὰ δὲ βακτηρίδια τῆς φθίσεως καὶ τοῦ τύφου οὐδὲ μετὰ 168 ὥρας ἐδείκνυνον σημεῖα ἀναπτύξεως. Ἄλλ' ἡ καταστρεπτικὴ αὕτη δύναμις τοῦ καπνοῦ κατὰ τῶν βακτηριδίων ἀφανίζεται, ὅταν ὁ καπνὸς διέρχεται δι' ὕδατος ὅπως εἰς τὸν ναργιλλέν.

Λείψανα ἀρχαίας ἐλάφου. Ἐντὸς πολλῶν κοιλωμάτων (σπηλαίων) τοῦ ὅρους Χάρτς εὐρέθησαν ἐσχάτως πολυάριθμα ὀστέα καὶ κέρατα τῆς γιγαντιαίας ἐκείνης ἐλάφου, ἥς ποιεῖται μνηεῖον ὁ Ἰούλιος Καίσαρ ἐν τῇ συγγραμμάτι αὐτοῦ „περὶ τοῦ γαλατικοῦ πολέμου“ (de bello gallico). Πρὸ τινῶν ἤδη ἐτῶν εἶχον εὐρεθῇ παρὰ τῷ Nordhausen μέρη τινὰ κεράτων τῆς ἐλάφου ταύτης, τῶρα ὅμως εὐρέθη παρὰ τῷ χωρίῳ Ufstrungen ὀλόκληρος σκελετὸς τοῦ ἀρχαίου τούτου ζώου εἰς βάθος 4 μέτρων ὑπὸ τὸ ἔδαφος.